

ת"פ 15323/03 - מדינת ישראל נגד אשף ابو זקיקה, אימאן ابو זקיקה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 15323-03-15 מדינת ישראל נ' ابو זקיקה ואח'

בפני כבוד השופט אליו ביתן

הנאשימים: מדינת ישראל

נגד

1. אשף ابو זקיקה
2. אימאן ابو זקיקה

גזר דין

כללי

.1. בטרם שמיית הראות הגיעו הצדדים להסדר במסגרת כתוב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשימים תוקן והנאשימים הודיעו בעבודות כתוב האישום המתוקן, שלאלה עיקריה -

בין הנאשם 1 לח.ס., קטין ליד 20.10.97 (להלן: "המתלון"), קיימת היכרות מוקדמת. מספר שבועות לפני המועד הרלוונטי לכתוב האישום, הנאשם 1 כעס על המתלון לאחר שהאחרון שוחח עם נערה. על רקע זה קשרו הנאשימים קשר לחטוף את המתלון.

בתאריך 26.02.15, סמוך לאחר השעה 22:00, עמדו המתלון וש.א., קטין ליד 1997, בתחנת אוטובוס בצומת היציאה מפוזרת ابو קוידר, על מנת לנסוע לבאר - שבע. הנאשימים הגיעו למקום ברכבת מזדה 323, מ.ר. 9189760 (להלן: "הרכב"), הבחינו במתלון, ביצעו פניות פרסה ועצרו לידו את הרכב. הנאשם 1 ניג ברכב למראות שרישון הנהיגה שלו נפלל. הנאשם 2 ישב לצד, כשפנוי מכוסים בכאפה, ואחז בסכין, שלא למטרה כשרה.

הנאשם 1 יצא מהרכב, פנה למTELON כשהוא כועס עליו בשל השיחה עם הנערה ודרש ממנו לבוא עמו לרכב. המתלון סירב. אז, הנאשם 2 פנה לש.א. ושאל אותו לפרטיו ולפרטיו משפחתו, וש.א. השיב לו כי

עמוד 1

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין

הוא והמתلونן אינם מאותה המשפחה. הנאשם 2 הודיע לו כי לנאם 1 יש בעיה עם המתلونן, שאינה קשורה לש.א., ולאחר שהיא תיפטר הוא יחוחרר והוסיף, כי אסור לש.א. לברוח ולעוזב את המוקם. הנאשם 2 אמר את הדברים כשהוא אוחז בסכין, ושם אותה על ידו של ש.א. על מנת להפחידו ולמנוע ממנו לברוח מהמקום או להזעיק את המשטרה.

לאחר סיורו של המתلونן לבוא לרכב עם הנאשם 1, התקרב אליו הנאשם 2 והצמיד את הסכין לגבו, על מנת להניעו להתלוות אליהם לרכב. הנאשם 2 אחיז בידו של המתلونן, ואיים עליו שיפגע בו, יזכיר אותו ויזמין לו אמבולנס. המתلون עמד בסירובו, אך בעקבות הצמדת הסכין וחששו מהנאשמים, הוא נכנס לרכב, למושב האחורי.

ה הנאשם 2 אמר לש.א. שיעלה עמו לרכב, אולם הוא סירב ותרץ כי הוא ממתיין לאחיו, והנאשמים עזבו את המקום בנסיעה מהירה ולקחו את המתلونן לשיג ליד ביתו של הנאשם 1 בפזרה. הנאשם 2 המשיך לאחיז בסכין.

במהלך הנסעה, ש.א. התקשר למאתلونן ושאל אותו האם להתקשר למשטרה, והוא השיב בחיוב. הנאים הובילו את המתلونן לשיג, שם ישבו, וה甯ג'ם 1 כעס על המתلونן, והוא לא לדבר יותר עם הנערה שבמחלוקה. הנאשם 2 ישב עמו כשהוא ממשיכן ואוחז בסכין.

לאחר מספר דקנות, העלו הנאים את המתلونן לרכב, והחלו בנסעה בפזרה. הנאשם 2 המשיך לאחיז בסכין.

במהלך הנסעה שוב התקשר ש.א. למאתلونן, וה甯ג'ם 2 הורה למאתلونן לנתק את השיחה, לקח ממנו את הטלפון הנייד שלו וכיבת אותו, ודרש ממנו כסף. והמתلونן מסר לנאם 2 שטר של 200 ₪ בשל חששו מפניו.

שוטרים שנסעו בנידית משטרה בפזרה עם אור כחול מהבהב, הבינו ברכב לפי תיאורו של ש.א., בו נסעו הנאים והמתلونן. הנאים הבחינו בנידית המשטרה ולמרות שהשוטרים כרו זם לעצום, הנאשם 1 המשיך בנסעה לכיוון באר שבע, כשהשוטרים אחריו. במקביל, נסעו בכיביש שוטרים בנידית משטרתית נוספת, והנאשמים עצרו את הרכב כששת הניידות חוסמות את דרכם. האירוע נשוא עובדה זו ארך כמספר דקנות.

בשלב זה, פשט הנאשם 2 את הקפיה מראשו והסתיר אותה - כשהיא עוטפת את הסכין - מתחת למושב הנושא ברכב, והניח את הטלפון הנייד של המתلونן על המושב בו ישב.

השופטים הגיעו לרכיב, הוציאו את המתלון ועצרו את הנאים.

- .2. על יסוד הודהת הנאים בעובדות, כאמור, הם הורשו בעבירות של קשרת קשור לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; וחטיפה, לפי סעיף 369 לחוק העונשין. הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961.
- .3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי התביעה תעתרף להטיל על הנאים 18 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישון הנהיגה של הנאשם 1, והגנה תטען לעונש כהבנתה. עוד הוסכם, כי יוטל על הנאים מאסר על תנאי וכל אחד מהם יפיצה את המתלון בסך של 10,000 ₪, ועל הנאשם 1 תוטל פסילת רישון הנהיגה על תנאי.
- .4. הנאשם 2 צער מגיל 21 ובנסיבות יש לקבל עליו تسוקיר של שירות המבחן, והצדדים הסכימו כי שירות המבחן יגישتسוקיר גם על הנאשם 1.

تسקירי שירות המבחן

הנאם 1

בתסוקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים -

בן 23, רווק. סיימ 12 שנות לימוד.Tier עצמו כתלמיד בעל הישגים טובים ושולב בעיות משמעות. שלל מעורבות פלילית בקרב בני משפחתו. חדשניים לפני מעצרו בתיק זה הוא שוחרר ממארס בן שלושה וחצי חדשים על עבירה של סחר בסמים. שלל שימוש בסמים ובאלכוהול.

ביחס לעבירה כאן, הנאשם מתקשה לזהות בעויתות בהתנהלותו. לדבריו, בעת שהיא במאסר היו שמוות לגביו שהוא "סמי" ועובד עם המשטרה, והכוус כלפי המתלון היה קשור לכך שהוא אחד מלאה שהפיצו את השמוועה. סיפר כי חשב לצאת מביתו על רקע שמוועות אלו. הוסיף כי לא היה לו סכוסוך שקשרו לבוחרה. שלל כוונה להתנהגות אלימה מצדיו או כוונה לקחת כסף מהמתלון. ציין כי המתלון צריך לרעה אלכוהול ו"ניש גאי" ויתכן כי הגיע את התלונה על רקע השפעת סמים. הוסיף כי כולם אין כל טינה ביניהם ובין המתלון. אשר הנהגה בזמן פסילה, ציין, כי חשב שהרישון שלו שב להיות בתוקף.

שירות המבחן שוחח עם המתלון. המתלון שיתף כי הגיע עם משפחתו מהמצפון על רקע סכוסוך משפחתי ורצונו המשפחתי להתרחק. סיפר כי הוא והנאם עבדו יחד בעבר בשטיפת רכבים. לדבריו היה לו קשר ידידותי עם

עמוד 3

אחות של חברה של הנאשם, והנ帀טט התנגד לקשר זה וביקש ממנו להתרחק ממנו. עוד ציין כי הנ帀טט ניסה לפגוע בו מושם שהוא יודע שהוא מגע משפחתי קתנה וחלשה יחסית. מסר כי התקיימה סולחה עם אביו, אך הוא עדין חרדן ולא נמצא בקשר עם חברים מהמגזר הערבי.

שירות המבחן התרשם כי עדין קיימת מתיחות בין הצדדים והמתلون עדין חשש מהנאשימים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצם ולהפחית ביחס למעורבותו באירוע. הוא אינו מזהה את התנהוגות ככוחנית או אלימה. נוטה לתפוס עצמו כקורבן, ומתנסה לבחון את ההצללים בהתנהוגות. עוד ציין, כי הנאשם נוטה להיגר אחר אחרים ומעורב בחברה שולית.

שירות המבחן העירק את גורמי הסיכון והסיכון של הנאשם, ועל אף שהטייל ספק באשר יכולת של הנאשם להיתר מהליך טיפול, המליץ לדוחות את הדיון בעניינו.

בתקופת הדחיה שולב הנאשם בקבוצה במסגרת שירות המבחן. ציין כי הנאשם לא תמיד הגיע למפגשים, ולחלקם הגיע באיחור ניכר. במפגשים בהם נכח, רוב הזמן שתק, התנהל באופן פסיבי, וניכר כי הוא נמצא במפגשים רק על מנת לקדם את הליכו המשפטיים.

שירות המבחן חזר על התרשומות מהנאשימים, נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו, והמליץ על עונישה מוחשית של מאסר לא ממושך, מאסר על תנאי ופיזיו למתلون.

הנאשימים 2

בתסוקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים -

בנ' 19, רוק. תושב הפזורה הבודאית לצד תל שבע. שלושה חדשניים לפני מעברו בתיק הנוכחי סיים לרצות מאסר על מעורבותו בעבירות סיכון חי אדם בנסיבות בהנחת דבר. ציין כי תחילת הוטל עליו מאסר בעבודת שירות, אך שלא עמד בбиוצע העבודה, ריצה את יתרת העונש בכלל. מסר כי יתר בני משפחתו מנהלים אורח חיים תקין ושומר חוק. ס"מ 11 שננות לימוד ללא קשיים מיוחדים. מסר כי בתקופת התבגרותו התחבר לחברה בעיתית שהכיר בסביבת מגוריו, שהשפיעה עליו ואף הובילה, לתפיסתו, להסתמכותו הקודמת בפליליים.

בהתיחס לעבירה, לדבריו יצר קשר עם בן דודו, הנאשם האخر, וביקש ממנו שיסיע אותו

בחרה מעובדתו לbijto היה והוא נתן בשלילה. במהלך הנסעה אמר לו הנאשם האخر כי הוא מסוכסך עם המתלוון היה והוא מפיז עליו שמוות לפיהן הוא מודיע של המשטרה, ומסר לו כי לפני שיטו אותו לbijto, יאספו את המתלוון, וכולם יטנו לביתו של קרוב משפחתם שישיע בגישה המחלוקת ביניהם. תיאר כי בדרך, הנאשם האخر ומתלוון החלו להתווכח ביניהם ולקל אחד את השני, ומתלוון החל לברוח מהמקום אז הם החלו בנסעה, והגעה המשטרה. לתפיסטו המתלוון משקר כי כועס על הנאשם האخر וכי הוא עצמו אינו קשור לפרשה. הוסיף כי העובדות המתוארות בכתב האישום אין נוכחות ממש שהכאיפה היא חלק מפריטי הלבוש שלו, והסביר שנמצאה ברכב אינה שיכת לו והוא לא עשה בה שימוש.

שירות המבחן ציין כי כל ניסיון להעמיק בסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה זכו להתייחסות שטחית ומקלה, והנ禀ם הביע עדשה לפיה גורמי החוק ומתלוון מתנצלים לו.

טען כי אינו מכיר את המתלוון היכרות קודמת.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון כשלים בהתנהלותו, כפי שהוא לידי ביטוי בנטיעתו שלא לשתף פעולה עם שירות המבחן ולטשטש בעיתיות בהתנהגותו.

ציין כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית. התנהלותו אופיינה בהגעה לא סדירה למפגשים הקבוצתיים, בקשיים לבחון כשלים בהתנהגותו ומועד סיון, ובקשיים להכיר בחלקי הביעיתים ובפוטנציאל התנהגותו הפוגענית, והוא לא נרתם להליר הטיפול.

שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיון גבוהה להישנות התנהגות דומה ופוגענית מצד הנאשם בעtid, והמליץ להטיל עליו עונשה מוחשית שתהווה גבול ברור להתנהגותו.

טענות הצדדים

1. המאשימה חזרה על פרטי ההתרחשויות באירוע; טענה לערבים החברתיים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם; צינה את נסיבות ביצוע העבירות; טענה למדיניות העונשה הנוגנת; וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם למשעי הנאים נע בין 16 ל- 30 חודשים מאסר בפועל. הפנייה לפסיקה. עדשה על עברים הפלילי של הנאים, ועל האמור בתסקרי שירות המבחן ועתרה להטיל על כל אחד מהנאים 18 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוון בסך 10,000 ₪, ופסילת רישון נהיגה בפועל ועל תנאי לנ禀ם 1.

2. ב"כ הנאשם 1 טענה, כי הנאשם הודה וחסר את העדת המתלוון והקטין הנוסף. הוסיף, כי הקשר בין

הנאשמים נקשרו סמוך לפניה ביצוע העבירה. וכי לא הייתה לנאים כוונה לפגוע במתלון אלא רק להפחידו. הפantha לאמור בתסaurus שירות הבחן על מבנה האישיות של הנאשם. צינה, כי במסגרת ההליך המשפטי, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, והוסיפה כי הוא לא החזיק בסיכון. עוד צינה, כי במסגרת ההסדר, כל אחד מהנאשמים הסכים לפצצת את המתלון ב- 10,000 ל"נ. הדגישה כי האירוע עצמו היה קצר ולא נגרמו למתלון חבלות. טענה כי המקרים בפסק דין שה�性ה הפantha אליהם חמורים בהרבה מעניינו, וביקשה לשקלול לקבלת חוות דעת מהמומנה על עבודות השירות.

.3. הנאים 1 אמר כי עשה טעות וכי הוא מבין את חומרת המעשים.

.4. ב"כ הנאשם 2 חזרה על נסיבות האירוע. טענה כי עבודות השירות שהוטלו על הנאשם במהלך הופסקו משום שהוא עקב פצעה ואשפוז. הפantha למסקן שירות המבחן, והדגישה כי המלצה העונשית נבעה בעיקר בשל קשיים בתנהלותו של הנאשם בקבוצה הטיפולית. הוסיפה כי הנאשם בן 20. מאז שוחרר ממעצרו ועד היום לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והוא עמד בנדרש ממנו. טענה, כי תקופת המעצר השפיעה על הנאשם והובילה אותו לתובנות חדשות. הוסיפה כי לאחרונה בתיה המשפט נוטים להקל בעונשם של נאים המפקדים בתקופת בית המשפט את סכום הפיצוי טרם מתן גזר דין שכן יש בכך כדי להuid על לקיחת אחריות והבעת חרטה ואמפתיה כלפי המתלון. עוד טענה, כי הצדדים ערכו סולחה וקיימת חשיבות להוtier את השקט על כנו. הוסיפה, כי לא נגרם למתלון נזק פיזי. טענה כי יש לאבחן בין חלקם של הנאשמים וצינה כי הנאשם 2 לא הייתה היכרות מוקדמת עם המתלון והוסיפה כי הוא "בגיר קטן". התיחסה לפסיקה שה�性ה המאשימה, והפנהה לפסיקה מטעמה. טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים ל- 10 חודשים מאסר בפועל. הוסיפה כי יש להתחשב בנסיבות של הנאשם ולהעדי' את שיקולי השיקום על פני שליחתו למאסר, וביקשה לשקלול להפנות את הנאשם למומנה על עבודות השירות.

.5. הנאשם 2 הביע צער על מעשיו ולקח אחריות עליהם.

דין והכרעה

.1. הנאשם הורשו במספר עבירות. מעשי הנאשם שביסוד העבירות בוצעו ברצף אחד, הקשר ביניהם הדוק והם כרוכים אחת באויה תכילת עברינית. בנסיבות, יש לראות בעבירות בהן הורשו הנאשם אירוע אחד ולבכו להן מתחם עונש הולם כולל.

.2. המתלון, עיר כבן 17 וארבעה חודשים, היה בקשר ידידותי עם אחות חברתו של הנאשם 1. הדבר לא מצא חן בעיני הנאשם 1 והוא בקש לגרום לכך שהמתלון לא ידבר יותר עם הנערה. בהזדמנות מסוימת, כאשר הנאשמים נסעו יחד ברכבת, בו הנאשם 1 ניג בזמן פסילה, הם הבחינו במתלון עומד עם אחר בתחנת אוטובוס, וקשרו קשר לחטוף את המתלון. באימוי סיכון הם גרמו לכך שהמתלון יעלה

לרכbam והם הסיעו אותו לשיג ליד ביתו של הנאשם 1. שם, הנאשם 1 כעס על המתלון והורה לו לא לדבר עם הנערה. לאחר מכן, הנאים הכניסו את המתלון לרכב והחלו לנסוע בפזרה. במהלך הנסעה, הנאשם 2 דרש מהמתלון כסף מזומן והמתלון חש ממנה ומסר לו שטר של 200 ₪. נידית משטרת נסעה בקרבת הנאים והשוטרים הגיעו להם לעזרה. הנאים המשיכו בנסיעה וכעבור מספר דקות הגיעם נחסמה על ידי נידית והם נעצרו.

.3. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות חטיפה המתבצעת תחת איהם הם בין היתר הזכות לחיירות, כבוד האדם, שלמות הגוף, ושלמות הנפש. כאן, מידת הפגיעה בערכים אלה משמעותית.

הערכים המוגנים בעבירות החזקת סיכון ובUBEITRAHT נהייה תחת פסילה הם בעיקר שלום הציבור ובתחומו שמירת הנפש והגוף. בנסיבות, מידת הפגיעה בערכים אלה אינה ממשית.

.4.UBEITRAHT החטיפה, באופן כללי, היא עבירה חמורה. העונש הקבוע לכך - 10 שנות מאסר - מדובר בעצמו. מדיניות הענישה ביחס אליה, מחמירה, ואולם, כברוב העבירות, העונש המוטל במקרה מוגדרמושפע מהמעשה ומנסיבותיו.

.5. בע"פ 8196/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2014.04.03) המערערים החליטו לחטוף ולהוכיח את המתלון שהיה אז קטן, בשל כך שיצר קשר אישי עם אחותו של המערער 1 - גם הוא קטן, ליד 1995 - וביקש להמשיך בו. המערערים נסעו לעבר ביתו של המתלון ברכב שבו ניגר המערער 2, ליד שנת 1992. כאשר ראו אותו בקרבת מקום, תפס בו המערער 1 והכניסו אותו למשב האחורי של הרכב. במהלך הנסעה היכה בו המערער 1. כאשר הגיעו למקום חשוך וצדדי, המערערים תקפו את המתלון והפכו אותו. המערער 1 דרך על חזונו והכה אותו באמצעות אבן בראשו ומתחת לעינו. רק לאחר שעבר במקום כל רכב נסף ניצל המתלון את ההזדמנות ונמלט מן המקום. המערערים הורשו בעבירות של חטיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות. בית המשפט המ徇ז קבע כי מתחם העונש נע בין שני שנות מאסר בפועל לארבע שנים מאסר בפועל, והטיל על כל אחד מהם **שנת מאסר בפועל**, עשרה חודשים מאסר על תנאי ופיצוי בסך 4,000 ₪ לחצלון.

- בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע -

"הUBEITRAHT שבן הורשו המערערים היןUBEITRAHT אלימות קשה, שננקטו כלפי המתלון אך כיוון שביקש ליצור קשר אישי עם אחותו של המערער 1, והותירו את רישומן במתלון, שהיה אז קטן. **הUBEITRAHT נגועות לא רק באלימות קשה, אלא גם בתפיסות של שליטה וכפייה, שלא ניתן להשלים עמן, אף ואולי במיוחד, כאשר מבאים בחשבון את העובדה שנבטו אצל המערערים בהקשר חברתי מסוימים.** בית משפט זה ציין לא אחת, כי "פצע בשל 'כבוד המשפחה' לא ינקה, וכי אין בנסיבות שנסתרשו במקרה זה או אחר כדי להפחית מחומרתן" (ע"פ 5459/12 אבו טיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה א' לדברי השופט א' רובינשטיין (30.7.2013). ראו גם: ע"פ 6313/11 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 27 (1.12.2013)). המקרא שבפנינו מוכיח כי לעבירות מסווג זה יכולם ליפול קרבן לא רק נשים, אלא גם גברים, ובשני המקרים אין להשלים עמן... על כך יש להוסיף כי מכל

מקום העבירות שבן הורשו המערערים הן עבירות חמורות ביותר, שלצד נקבעו בחוק עונשים המשקפים זאת (עشر שנות מאסר בעבירות החטיפה ושמונה שנות מאסר בעבירה של חבלה בנסיבות חמירות בצוותא). בנסיבות אלה, כפי שציינה גם בא-כוח המדינה, דומה שככל הנטיות לקלוא כבר הובאו בחשבון בגין הדיון של בית המשפט קמא, ואין מקום לכל הקלה נוספת המבוססת עליו".

בת"פ 13-10-51749 מדינת ישראל נ' ג'בר וחידי (פורסם בנבו, 2014.08.26) הנאשם התגורר בשכנות למתلون ובעקבות סכソン שנתגלו ביניהם הגיע הנאשם לפנות בוקר לבית אמו של המתلون. משלא מצאו במקומם, קיל את אמו ואיים כי יירוג אותה. בהמשך היום, בשעות אחר הצהרים,פגש הנאשם במתلون ובמסמוך לאחר מכן הטרפו לנាឌם ארבעה אחרים אשר אהזו במתلون והכניסו בו כוח - תוך שמי מהם הכה אותו באגרוף בראשו ובעט בו - למושב האחורי ברכב שהיה בשימושו של הנאשם. הנאשם נהג את הרכב לתחנת דלק כשנאים אחרים ישבו לצד המתلون, ובמהיגו מתחת הדלק הוציאו את המתلون מהרכב, אחד מהם שלף סכין והם הכו את המתلون בחזקה בכל חלק גופו. בשעה שני עובי אוורה התקרכבו למקום, נמלטו חברי החבורה ברכב והותירו את המתلون שוכב ומדם על הקרקע. כתוצאה ממעשים אלה איבד המתلون את הכרתו, נחבל בשוקוי, סבל מנפיחות בצד הימני של ראשו ומנפיחות בצד ימין ושתפי דם בעינו הימנית, בגין נזקק לטיפול רפואי ואושפז בבית חולים. הצדדים הסכימו כי המשאימה תעזור לעונש של 20 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז ציין כי "בחינת רמת העונשה המקובלת מלבדה כי מתחם העונשה בעבירות דומות נע בין מס' חודשי מאסר בודדים בפועל לבין 3 שנים מאסר בפועל.. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה דין וברמת העונשה האמורה, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 12 ל-34 חודשים לרייצוי בפועל. והטיל על הנאשם **15 חודשים מאסר בפועל** בגין עבירות החטיפה והתקיפה.

6. **פסקין דין** אליהם הפניה התביעה בטיעוניה לעונש אינם מתאימים לעניינו, שכן, המעשים והנסיבות שם חמורים מלאה שכן.

בת"פ 11-07-33409 מדינת ישראל נ' יהודה, דובר בנאים שהורשו בעבירה של נסיון חטיפה ואחד מהם הורשע גם בעבירה של קשר קשור, והם נדונו, במסגרת הסדר טיעון, ל- 18 חודשים מאסר (שכלל הפעלת מאסר על תנאי בין 10 חודשים ששישה מהם במצטבר) ול- 36 חודשים מאסר. לפי עובדות כתוב האישום, הנאשם העיקרי קשר לחטוף את המתлонנת שהיתה בעבר אروسתו, על רקע בריחתה מביתה. במסגרת הקשר הוא השיג בעזרת הנאים האחרים את כתובתה, והם נסעו אליה לביתה. לאחר שהאחרים גרמו למתлонנת לצאת אליהם, הגיע הנאשם 1 לכיוונה ואחז בידה בזמן שניי האחרים הרימו את רגליה, והשלושה גררו אותה בעודה צורחת ובעיטה אל הרכב וניסו להכניסה אליו בכח. לאחר שהשתחררה מהחיזם בעזרת שכנים, רץ אחראי הנאשם 1 ומשך אותה עד שנפלה הארץ, וכתוצאה נגרמה לה חבלה בידה.

ובת"פ 11-12-49304 מדינת ישראל נ' סבלו, דובר בנאים שהושם בתקיפת אחר ואותו אחר היה אמרו להיעיד נגדו כעד תביעה. הנאשם הגיע למקום עבודתו של الآخر ואיים עליו שלא יתיצב בבית המשפט והאחר, בשל פחדו מהנאשם, לא התיצב לעוזתו. בנוסף, במועד אחר, הנאשם חטף את

הآخر, בכר שהורה לו להיכנס לרכב בו היה עם שניים נוספים, והכניס אותו בכך לרכב יחד עם האחרים, הסיע אותו לחורשה והודיע לו כי הוא קונס אותו בשל היותו מושן, אימס עליו שישחט את בנו ודקר אותו בידו ובגבו, מספר פעמים, באמצעות אולר. הוא נדון ל- 30 חודשים מאסר.

7. חטיפת המתلون לא תוכננה על ידי הנאים מראש. הוא נקרה בדרכם ואז הם החליטו לחתוף אותו. אולם האירוע בכללו נמשך זמן מה ובמהלכו יכלו הנאים להתעשת ולהдол מעשייהם והם לא עשו זאת.

הנאים פעלו יחד להוציא את מזימתם אל הועל וכל אחד מהם תרם את תרומתו. אמנם, הנאשם 1 הוא זה שהכיר את המתلون, כעם עלייו והוא בעל העניין בחטיפתו, יש להניח שהוא שיזם את החטיפה, ובנוסף, הוא זה שנרג ברכב בזמן פסילה. אולם, הנאשם 2 לא טמן את ידו בצלחת. הוא היה מעורב פעיל בחטיפת המתلون. הוא זה שאחז סכין. הוא זה שאיים על המתلون באמצעות הסכין. הוא אחז בסכין בזמן שהותם המשותפת במהלך החטיפה. והוא זה שדרש מהמתلون כסף. במבט כולל, אין מקום לאבחן בין חומרת מעשי הנאים לעניין העונש.

הנאים לא פגעו במתلون פיזית, אולם, יש להניח שחתיפתו באימי סכין בשעת לילה והסעתו מהמקום בו הוא היה מבלי שהוא יודע מה יעלה בגורלו, היו הכרוכות באימה וחרדה.

ברקע מעשי הנאים, רצונו של הנאשם 1 לגרום לכך שהמתلون יפסיק את קשריו הידידותיים עם נערה מסוימת.

8. מעורבות הורים או בני משפחה אחרים בקשר זוגי מתפרקם של בן משפחתם - במיעוד הקטין - עם אחר, וניסיון למנוע קיום או המשך קשר שנראה בעיניהם כלל מתאים, הם דברים מוכרים, המתקיימים ברמה כזו או אחרת בחברות שונות. בנסיבות מסוימות הם ביוטו חייבי לאחריות הורות. הדברים אמרוים בעורבות חיובית, שמקורה בדאגה כנה לטובת בן-המשפחה, הנעשית מתוך שיח, שיתוף פעולה ושכנוע. אולם, כאשר המעשים בהם לדכא את החופש של המעורבים לבחור את דרכם, או שהם חסרי פרופורציה ביחס לטיב הקשר ולמשמעותו, או שהם כרוכים באומות, אלימות, שחיטה וכיוב' מעשיים פליליים, אין להצדיקם בשום אופן, בכלל ובפרט כ"התנהגות מסורתית מקובלת".

כאן, מעמדו של הנאשם 1 ביחס לטיב הקשר הנטען בין המתلون לנערה - ידידות ו"דיבורים" - רוחקים מלהצדיק מעורבות כלשהי בחיה הפרטיהם של הנערה, כל שכן בחיו הפרטיהם של המתلون. חטיפת המתلون תוך אימי סכין, הסעתו למקום אחר והטלת איסור עליו לדבר עם הנערה, נמצאים

הרחק הרחוק מקו הגבול של המעורבות הלא חוקית, והם פסולים מכל וכל.

לצד נתוני החומרה, יש לנקח בחשבון לעניין העונש את הדברים הבאים:

- הנאים לא פגעו פיזית במתלון ומתוך התפתחות הדברים ניתן גם להניח כי מלכתחילה הם לא התכוונו לפגוע בו פיזית.
- המתلون הושע מרחק קצר יחסית מהמקום בו הוא היה.
- החטיפה כולה ארוכה זמן קצר ובמהלכה לא נשקפה סכנה למתלון.

9. בהתאם לצורך לקים ייחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמתו של הנאשם לבין העונש שיוטל על הנאשם; ובהתחרש בערכיים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות העונשה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם למשאי הנאים נע בין 6 ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

10. בהתחשב בטיב מעשי הנאים, ברקעם, בתפיסות הנאים ובאופן בו הנאים תייחסו למשיהם בפניו שירות המבחן, נראה שיש צורך בהרתעת הנאים מפני ביצוע עבירות אלימות דומות.

11. בגישה עונשם של הנאים אני מביא בחשבון את גילם הצער; את עברם הפלילי; את העבודה שככל אחד מהם היה רק פעם אחת במאסר, לתקופה קצרה; את הודהתם - על משמעוותיה; את הפגיעה הצפואה להם ולמשפחהם ממאסרם; את ה"סולחה" שערכו הצדדים; ואת סכום הפיצוי המשמעותי למתלון, שככל אחד מהםלקח על עצמו במסגרת הסדר הטיעון.

12. בהתחשב בכל האמור, אני דין את הנאים לעונשים הבאים:

הנאשם 1

- א. 10 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלון פיצוי בסך 10,000 ₪.
- ד. פסילה מלקביל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה.
- ה. 6 חודשים פסילה על תנאי מלקביל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך שנתיים.

הנאשם 2

- א. 10 חודשים מאסר בפועל בגיןemi מי מעצמו.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למיטלון פיצוי בסך 10,000 ₪.
- זכות ערעור תוך 45 יום
- ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ו, 19 ספטמבר 2016, בהדר הצדדים.